

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 15-1-2014

Josep Martín Beca

Al respecte del punt 5 del Ple de l'Ajuntament, del 12 de desembre de 2013, sobre el Díctamen proposant l'aprovació de conveni urbanístic relatiu a la permuta de la finca situada a la confluència dels carrers Nord i Andreu Amat, per la finca situada a l'Avinguda Jacint Esteve i Fontanet, 112, d'Esplugues de Llobregat:

Pregunta pel Ple per a tots els grups polítics:

- Perquè a l'ubicar la construcció del tanatori han valorat que les possibles sensibilitats i possibles molèsties ocasionades als veïns, són diferents depenent de la zona del municipi a considerar i no s'ha buscat una ubicació adequada, que no tingui veïns ni zones d'activitat social diversa al voltant?

El senyor Giner:

“Bé, primer permetin-me que faci només una petita correcció. La mitjana de defuncions està sobre les quatre aproximadament setmanals. Amb setmanals vull dir que es repartien en aquest cas entre Mèmora, Bellvitge, Les Corts i qui fos. Però no es tracta d'això en realitat. En primer lloc l'exposició que ha fet el regidor del PP és força correcta, en el sentit que és un dret. El control de l'oportunitat no depèn de nosaltres, ens encarreguem del control de la legalitat. Per tant, si una activitat reuneix totes les condicions, i no infringeix cap normativa de tipus urbanística o relativa a la pròpia activitat, l'ajuntament està obligat a donar la llicència d'activitat, o a tramitar el planejament concretament, encara que als veïns no els agradi. I els posaré un exemple molt clar: a vegades els veïns es queixen de si s'instal·la un bar en uns baixos d'un bloc d'habitatges. «No el volem, aquest bar», tal i qual. Bé, a nosaltres, com a ajuntament, ens pot agradar més o menys, però si aquest bar reuneix les condicions, si no hi ha cap motiu legal que impedeixi la seva instal·lació, no podem anar en contra. De fet, a nivell urbanístic hem perdut alguns contenciosos davant el Tribunal Superior de Justícia, per impedir els usos de determinats planejaments. Els hem perdut i ens han obligat a tramitar el planejament que s'havia presentat en primera instància. Això per un cantó. Per tant, hi ha la presentació, en aquest cas d'un planejament, per instal·lar un tanatori en la plaça de la Constitució, i nosaltres, i vam contrastar-ho, vam plantejar-ho als grups polítics, i alguns dels grups polítics que han comentat el sí, concretament Iniciativa i el PP, aquesta els hi semblava una millor ubicació. Hem parlat ja amb el conjunt dels veïns, el que hem detectat és que hi havia dos grups, que no els teníem detectats com a tals, un és una mancomunitat constituïda, que no ho sabíem, amb els pisos de La Mallola, i després també un

representant dels seixanta-nou habitatges de la Benavent. Per tant... També vam parlar amb l'Associació de Veïns del Centre i en aquest cas, en un moment o un altre hem pogut parlar amb el conjunt dels representats veïnals afectats.

Evidentment, estan vostès en el seu dret d'oposar-se, faltaria més. De fet, s'obre ara un període d'al·legacions, a partir del 21 de gener, durant un mes, i vostès podran fer les al·legacions que estimin convenients. Sí que mirant la sensibilitat, d'aquest tipus d'equipament, ho hem estudiat, i hem vist que hi ha diferents sensibilitats, a l'hora de fer aquesta proposta. Independentment que pugui anar bé o malament als interessos municipals, també és veritat que ha d'anar en un lloc o un altre, i els posaré un exemple, com deia el senyor Ortega. Si ara mateix hi ha un local que reuneix les condicions a Manuel Riera, carretera de Cornellà, i volen instal·lar un tanatori, no ens podem oposar si reuneix les condicions. Per tant, és una activitat sotmesa a un control de legalitat. Si ho compleix, no hi ha més remei que donar la llicència o tramitar el planejament. Si no ho compleix, doncs no, i en aquest cas no hi ha motius objectius per oposar-se. El fet de fer el canvi és perquè realment –i això és opinable, evidentment– pensàvem que era una millor ubicació. Els torno a repetir que a partir del 21 les poden fer de manera oficial, o si ja han entrat també es consideraran, evidentment, i a partir d'aquí també les estudiarem i mantindrem les reunions que siguin oportunes, per intentar veure si arribem a un punt de consens o no, i explicar com està la situació. M'ofereixo, a portar aquest diàleg amb tots els veïns o els representants dels veïns que se sentin afectats per aquesta instal·lació, i a partir d'aquí, doncs, veure si som capaços d'anar avançant o veure quina és la derivada que li donem. Però ja els hi dic: hi ha presentat un pla especial per part de l'empresa promotora, i l'hem de tramitar, en un lloc o en un altre, però l'hem de tramitar, venim obligats a fer-ho.

I aquesta és la situació. Hem pensat que aquest és un bon lloc, que aquest lloc no provocarà cap mena de molèstia, ni increment de trànsit, ni res de res en aquest sentit. Pensem que és una bona ubicació, francament. És la nostra opinió. Evidentment, respectem també la seva. Poden fer les al·legacions que estimin oportunes i les estudiarem, evidentment, i les comentarem.”

El senyor Giner:

“Bé, sobre el tema de l'alineació del carrer Nord, ha de ser la de la part Nord, on estan els pisos de La Mallola, per entendre'ns, aquella és l'alineació que marca el Pla General Metropolità. Ara bé, hi ha una cosa que volia comentar sobre el tema de la intervenció de la Lídia Morera sobre si el tanatori es munta en un terreny fruit d'un conveni entre l'ajuntament i el privat, podem condicionar que no hi hagi un forn crematori. Podem condicionar-ho, perquè el terreny és

de l'ajuntament. Per tant, podem dir: «Miri, en el conveni urbanístic només es contemplarà la instal·lació del tanatori, però no d'un forn crematori.» Això podem fer-ho. Si es constitueix en un terreny privat, no podem condicionar-ho, perquè si hi ha d'haver un forn crematori i reuneix les condicions legals, tècniques, etcètera, etcètera, tampoc podem impedir-ho.

Edi Rovira

1. Seria molt important reformar el carrer Francesc Xavier en el tram que va, des de el carrer Àngel Guimerà fins el carrer Santiago Rusiñol. La reforma seria ampliar les voreres, sobretot la vorera que està al costat del Bon Àrea.

Bé, en realitat, quan vam fer el projecte del carrer Eduard Toldrà, també vam contemplar un avantprojecte d'aquest tram del carrer Sant Francesc Xavier fins a Santiago Rossinyol, que és el que està en una situació més precària. Per tant, és un dels projectes pendents de realització, encara que està sotmès, doncs, a què hi hagi els fons necessaris, les condicions econòmiques necessàries al pressupost d'inversions per poder tirar-ho endavant. Es tractaria de prioritzar sobre altres possibles actuacions.

2. En el pas de vianants del carrer Eduard Toldrà en el carrer Àngel Guimerà es podria fer un pas elevat a nivell de vorera i d'aquesta manera es tindria una continuació de la zona peatonal. El carrer Eduard Toldrà té poc moviment de vehicles. Si us plau resposta.

Bé, doncs està contemplat en la urbanització que al carrer Eduard Toldrà hi hagi, un pas de vianants elevat al nivell, que uneixi les dues voreres. Ja està contemplat en el projecte, i com que està bastant avançat, la idea seria acabar a finals de març el projecte del carrer Eduard Toldrà, i el veurem realitzat.

Maria Jesus Sinfreu

Quan començaran a fer la seva funció els voluntaris que regulen els passos de vianants a les escoles?

Va haver-hi una campanya de captació, i això ja ho havíem comentat en algun altre moment, i fruit d'aquesta campanya van manifestar el seu interès onze persones en fer aquesta funció. Després, per motius diversos, qüestió d'incompatibilitat horària, perquè els havia sortit algun tipus d'activitat o noves activitats, cap d'elles s'ha pogut incorporar a aquest projecte, i en aquest sentit anem suplint aquesta funció amb agents cívics.

La senyora alcaldessa:

Molt bé. Amb això acabem aquestes preguntes entrades per escrit mitjançant el nostre registre municipal, i passem a la formulació de prec i preguntes en format oral. Primer començaríem amb els presidents o presidentes de les associacions de veïns avui aquí presents, en el ple. Llavors, veig que no demanen la paraula i, per tant, passariem a la resta de les persones assistents. Com veig que també hi ha persones que no acostumen a venir al ple, doncs llegeixo com queda regulat en el nostre ROM. El paràgraf diu: «Finalment, el president o presidenta del ple autoritzarà la formulació d'intervencions orals per part de les persones assistents a la sessió, amb una durada màxima de trenta minuts. Es podrà formular un màxim de dues intervencions per persona, i cada intervenció tindrà una durada màxima d'un minut. El sobrant de temps de les intervencions no serà acumulable.»

Per tant, ara demanariem la paraula, però sí que els faria un prec important, i és que aquest apartat de prec i preguntes és per poder parlar sobre el municipi, sobre la gestió municipal, però sí que els demanaria, si us plau, que no sigui sobre qüestions personals. És un prec que els faig en nom propi, però també en nom de la junta de portaveus, que així m'ho ha demanat. Per tant, doncs, ara sí, s'inicia aquest prec. Quines són les persones interessades?

Bé, crec que són sis paraules, que ara les llegim per si ens hem deixat a algú. El senyor Vilalta, el senyor Raventós, la senyora Neus Oró, la senyora Laura Benito, el senyor també Fernández, i la senyora que hi ha al darrere de la Neus Oró, de la qual no sabem el nom. *(Veus de fons.)* Carme Diví? *(Veus de fons.)* Doncs no havia vist aquesta mà. La senyora Carbonell també, ara l'afegim.

Bé, comencem així, amb aquest ordre. El senyor Vilalta té la paraula. Vol formular una o dues qüestions? Doncs té un minut per a cada.”

El senyor Vilalta:

“Jo vinc aquí en representació de la mancomunitat de pisos de La Mallola, i és una mica tornar a parlar sobre el tema del tanatori. Llavors, voldria parlar o voldria preguntar a la senyora alcaldessa, o a Enric Giner, a qui creguin convenient, una mica escoltant la seva intervenció de l'oportunitat i de la legalitat, quin criteri de legalitat creuen que tenia en contra el primer emplaçament, i que ha forçat que l'ajuntament proposi aquest canvi d'emplaçament. I si més no, si la donació de 300.000 euros que ha proposat fer l'empresa a l'ajuntament ha sigut un criteri que ha pesat en la presa de decisió.

Després també voldria preguntar a l'equip de govern i a la resta de partits polítics si creuen que la zona d'Andreu Amat-carrer del Nord, sobretot pels

problemes del carrer Nord, que és molt estret, no causarà problemes de viabilitat, d'aparcament. Després també tinguem en compte que és una zona lúdica, en la que es posa la fira municipal, es fan tots els aplecs de les agrupacions, que no crec que siguin unes activitats que siguin molt compatibles amb el tanatori al costat. O sigui, potser és al propi tanatori a qui molesten aquestes activitats, i al final acabarem potser en què els veïns de la ciutat ens haurem d'anar a un altre lloc, perquè allà, al tanatori no se'l pot molestar.

I després, m'agradaria també fe «hincapeu» en què, amb el tema del crematori una altra vegada, si ara o en el futur és legal posar un crematori, difícilment l'ajuntament es podrà negar a posar un crematori.

Res més.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Raventós. Vol formular una o dues preguntes, senyor Raventós? Doncs té un minut per a ella.”

El senyor Raventós:

“Una pregunta. La meua pregunta és sobre el carrer de l'Església, el tros que s'ha fet *peatonal* davant del monestir de Montsió. Ja hem entrat per registre una formulació de pregunta perquè ens interessaria poder fer una reunió amb l'equip de govern i els partits de l'oposició, ja que la sorpresa va ser que en el ple del mes de novembre se'ns va dir que es feia una reunió perquè la gent pogués aportar-hi coses, i en unes setmanes ens vam trobar amb el carrer transformat, amb dos rengles de pilons, després se'n va treure un però ja hi havia els bancs, ja hi havia tot fet. Llavors dius: «Bé, aquí en un ple se'ns diu que es parlarà», quan a ca les monges no sabien res, i obra feta. A partir d'aquí ens hem trobat uns quants veïns usuaris del carrer, que és el que diem en l'escrit, i creiem que som a temps de continuar-ne parlant, o de parlar-ne, no de continuar, de començar a parlar.

A les monges oficialment encara no se'ls ha dit res –oficialment. És a dir, han rebut paperets, però encara està la cosa molt pendent. Llavors, el que nosaltres demanem és que es pugui circular pel carrer. Estem d'acord amb què no es pugui aparcar, estem d'acord amb que sigui peatonal, però tornem a dir que ha de ser com el carrer de l'Avenç, un carrer en què es pugui passar amb els cotxes, i a més a més hem adjuntat uns planells amb la direcció, que creiem que no és per caprici, creiem que s'hauria d'entrar des del carrer Juli Culebras, i poder accedir i poder passar per davant, tant de la parròquia, per exemple,

que s'entrés pel carrer de l'Arrabal per anar a la parròquia i a les monges, i pel carrer Montserrat Roig per anar al poliesportiu. Perquè si no ens trobem... I sortir per davant del pàrquing, llavors, qui vol anar al pàrquing pot anar al pàrquing, o que es busqui l'aparcament. En canvi, si és al revés, et trobes allà col·lapsat, et trobes ara amb els pilons, que els diumenges va a missa a les monges i et trobes que vols girar, perquè has de girar al mig del carrer si portes una persona gran. És la mateixa hora en què la gent va a les activitats poliesportives, i allà es fa un lío de cotxes, i no és normal. Em sembla que aquell carrer és prou pacífic com per poder passar els cotxes, passar de llarg i treure els pilons. Uns que entrin pel carrer Arrabal i vagin a la parròquia, i si convé a les monges, i els altres sortir.

Ben bé les monges es troben dividides entre els pilons per anar al seu hort. El seu resulta que a vegades serveix d'aparcament. No hi ha accés, arribes i has d'anar a donar tota la volta... Bé, està, jo crec que malpensat, o no pensant gens en les monges i en la gent que fem ús del monestir per a algunes activitats o per a algunes coses, i també afavorir el poliesportiu i afavorir el pàrquing, perquè llavors, en sortir, si després van al pàrquing, també els serviria. Jo crec... Bé, no crec, el que demanem és els usuaris i veïns, i entès, les monges, ja hem fet una llista i ho hem passat als partits de l'oposició, és una reunió amb l'equip de govern i els equips que sou aquí, per parlar del tema. Per parlar del tema, la nostra proposta, la vostra, i per què s'ha fet així. Clar, agrada més parlar de les coses abans que s'executin, perquè si no és fer les coses dues vegades, o vol dir que com que ja està decidit, ja no hi ha res a dir, i això sap greu.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, senyor Raventós, crec que ha quedat molt clar. Ha dit el que havia de dir, i fa una demanda, un prec d'una reunió.”

El senyor Raventós:

“Un prec d'una reunió que hem entrat ja per registre.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. La senyora Neus Oró. Senyora Oró, que té, una o dues qüestions? (Veu de fons.) No, vostè sap que per a cada qüestió... Per a cada qüestió té un minut, ja ho sap.”

La senyora Oró:

“No es preocupi, quan vostè consideri que s’acaba, jo # i ja continuaré al proper ple. Primer de tot i abans de res, he portat un termòmetre... (*La intervenció de la senyora Oró no ha quedat enregistrada.*)

Perdó, avui, senyor... Jordi, vostè l’anterior ple es va aixecar respecte al senyor..., ja no sé com et dius, perdona... Serrano. Ja no sé com es diu avui. Sincerament, alguna gent sempre ho hem fet, i ho fem per respecte a tota la gent que vostès representen, i nosaltres també ens sentim representats, ciutadans ho som tots, vostès i nosaltres.

He de dir una cosa: jo vaig tenir una mala educació, sembla ser, perquè jo vaig tenir una educació renaixentista, amb la qual cosa, dintre de tot el que formava part de tota l’educació entrava la música, entrava el teatre, entrava la pintura, etc, etc, etc. Actualment s’estan reduint moltes coses. No em penedeixo ni molt menys, considero que ha sigut el llegat més gran que em van fer els meus pares, la meua educació. Va ser àmplia, en tots els sentits, jo vaig fer ciències, però també podia parlar de filosofia, també podria parlar d’art, també podria parlar d’història, i exactament igual. Els meus fills han fet ciència també, però també poden parlar de tot, perquè encara que en aquell moment ja no es donaven certes matèries, em vaig «empenyar» i em vaig entestar en què sí. La música és interessantíssim, hi ha tot un corrent amb la qual es fa una educació integral només amb música. És així el que passa.

I una altra cosa que sí que no em puc callar: vaig sentir fa poc un ministre que parlava que en política, demanar allò impossible és perillós. Sincerament, política és l’art de fer possible els somnis, i hi ha pobles que tenim somnis, i tenim el dret de poder-los, com a mínim explicitar i defensar. Em nego a acceptar totes aquestes coses. El perfil de l’educació ha de ser des del primer dia i ha de ser complet, absolut, no solament matemàtiques, no solament no sé què, també educació. Jo aquí veig a vegades actituds que em criden molt l’atenció. Actualment en certs cercles, no es porta anar al psicòleg ni al psiquiatra, se’n va al filòsof per saber maneres d’actuar, com # esculls una, la que sigui, i vas a un filòsof i et va encaminant. Hi ha gent que utilitza els mòbils, i en molts llocs està molt mal vist, molt, però moltíssim, però bé, sembla ser que això no forma part de la nostra manera. Que un nen o una persona en una taula tregui un llibre o tregui un mòbil, no sé què vols que et digui. Jo aniria al filòsof, sincerament, si tingués aquesta petita addició. Gràcies.

No faig cap pregunta, vostès mateixos, ja ho saben.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Són unes reflexions que hem escoltat atentament, senyora Oró.

La senyora Benito. Senyora Benito, té una o dues qüestions? Té dues? Doncs té un minut...”

La senyora Benito:

“Buenas noches. Una cuestión, para el señor Comellas. Buenas noches y feliz año a todos. Señor Comellas, esta noche tengo que compartir, tenemos que compartir los argumentos que han dado en este pleno, tanto el PSC como Iniciativa per Catalunya, en cuanto a los niños tutelados. Yo supongo que para usted habrá sido muy difícil defender la posición que ha mantenido esta noche. Le agradezco todo lo que ha comentado, y que intentara despejar las dudas, pero sé que para usted ha sido muy difícil, y además, nada más quiero decirle que estoy convencida que no piensa lo que ha defendido, estoy convencida, con todos los respetos y con todo el cariño además se lo digo. Porque no es justo que a los niños tutelados, que no tienen nada, que no tienen a nadie en el mundo, se les esté quitando unas pensiones que les pertenecen. Son lo que entendíamos antiguamente como los niños que estaban en el orfanato, que cuando salen a la calle no tienen nada, no tienen familia. Hombre, que se les esté quitando lo único que tienen es muy injusto. Ya le digo que estoy convencida de que usted no piensa lo que ha defendido esta noche.

Muchas gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Señor Fernández, ¿tiene una o dos preguntas o cuestiones? Pues igual, tiene dos minutos.”

El senyor Fernández:

“Buenas noches. Mire, yo aquí hace cuestión de tres años o cuatro, en una reunión con la policía nacional, los Mossos d’Esquadra y el equipo de gobierno y la oposición, salía aquí un tema, que andaban los animales sueltos por Esplugues, y me dijo el señor gerente, ahí sentado, se lo he dicho varias veces per lo mantengo –ahí sentado: «Vamos a hacer en el norte, en la parte norte, al lado del cementerio, una gatera para los gatos.» Estupendo. Digo: « ¿Sabe qué vamos a tener? Un dinero tirado, que va a tirar el ayuntamiento. Vamos a tener gatos en la perrera, y vamos a tener gatos sueltos.» Pero a mí los gatos no me

molestan, a mí los gatos no me molestan, que lo tengáis claro, y si alguno se da por aludido se lo mantengo, me gustan los animales quizá más que a nadie. El día que yo vaya al matadero, y lo digo públicamente, con mi nieto, y mi nieto se llene de mierda, os lo digo a toda la oposición para que también me contestéis, y al equipo de gobierno, el día que mi nieto se llene de mierda de gato, el que esté aquí la mierda la voy a coger yo y la voy a meter en una bolsa, porque no me da escrúpulos de eso, y me la traigo aquí, y tanto sea el concejal de Iniciativa, como sea el del PP como sea el que sea, sin miramiento ninguno, a esa persona como no se pongan aquí medios para que esos animales de recojan o se multe a la persona que les echa de comer... Porque he sido tan tonto –he sido tan tonto– que he ofrecido la colaboración al pueblo al que pertenezco, la he dado la colaboración. ¿Y sabe lo que me estoy encontrando –sabe lo que me estoy encontrando por parte de vecinos de Can Clota? Que yo soy el malo, porque soy el que denuncio los animales, y yo soy el malo. Y esa información ha salido de esta casa. No voy a echar la culpa a los que estáis aquí, pero esta casa es muy grande, y esta casa tiene personas a las que pagamos con los sueldos de todos los ciudadanos, de nuestros impuestos. Esa persona está comiendo aquí, pero se dedica a otras cosas más. Y solamente quería decir esto, no me quería «embrocarse» más, porque si no yo sé que no tengo tiempo.

Pero sí tengo otra cosa a la que también quiero que me conteste también toda la oposición y el equipo de gobierno. Doy señales –doy señales– a las personas, técnicos de este ayuntamiento, doy señales. Tenemos en el parque de al lado de la plaza del Taxi, hay una persona que todos los días, todos los días, por la ventana tira la basura, tira la basura al parque donde están los coches aparcados, que tenemos hoy un gran aparcamiento, hay que decirlo también, que tenemos un buen aparcamiento. Señores, si te digo que vive en el segundo segunda te lo digo todo. Señores, hagamos algo para evitar eso, que todos los días la está tirando. Y solamente quería que me contestaran a las dos cuestiones, tanto a la gatera –tanto a la gatera– como a la persona, y digo número, digo piso, y lo digo todo, porque no me tengo que esconder hoy de nadie, mi cabeza va a ir bien alta por Can Clota, estando de presidente lo he sido, y como ciudadano también la había llevado bien alta, no me voy a esconder porque no he robado nada a nadie. Puedo estar muy tranquilo y muy seguro, que yo no le he robado nada a nadie. Si alguno ha robado, porque hay manos largas, cada uno con su conciencia, pero yo la tengo muy tranquila.”

La senyora alcaldessa:

“Bé, els minuts duren cinc minuts normalment, però intentarem, doncs, adaptar-nos al temps, sobretot si no afegim informació nova.

La senyora Diví ara té el torn per poder plantejar, una o dues qüestions, senyora Diví?”

La senyora Diví:

“Bé, era fer constar una sorpresa i una pregunta.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs té un minut per a cada. I tant.”

La senyora Diví:

“Jo, com a veïna del carrer del Nord, en relació a la permuta que es fa dels terrenys per fer el tanatori, volia expressar la meva sorpresa a l'hora d'escoltar l'exposició que vaig fer dels motius pels quals es feia la permuta, i francament, jo els únics motius que vaig poder trobar, que comentàveu, era la disconformitat d'alguns dels veïns de l'avinguda de La Miranda, diguéssim, i per una altra banda, va sortir el tema també de la recança per part de determinades persones. Bé, si aquests són els motius, que només van ser aquests els que van exposar-se en el ple anterior, que han provocat aquest canvi i aquesta permuta de terrenys per fer el tanatori, doncs expresso la meva sorpresa que no s'atengui tants veïns com estem a la zona, així com la pregunta que bé és: al carrer Andreu Amat, i part de les Tres Esplugues, es realitzen anualment activitats socials i festives com els tres tombs, festes alternatives, concerts, trobades de motoristes i cotxes antics, la fira de la Festa Major. En fi, són moltes activitats popular que comparteixen el mateix espai. S'ha contemplat aquesta activitat social i festiva, s'ha contemplat que aquestes són incompatibles amb un centre d'aquestes característiques, sabent que també funciona els caps de setmana?”

La senyora alcaldessa:

“I per últim, la senyora Carbonell. Senyora Carbonell? Tanca el torn de preguntes. Té una o dues qüestions? Doncs té un minut per a cada.”

La senyora Carbonell:

“Bé, la primera és, a veure, com és que aquesta empresa del tanatori, segons tinc entès, tan sols té opció de compra del terreny d’allà dalt, a la plaça de la Constitució, o sigui que Enric, has comentat abans que, a veure, aquesta empresa té la legalitat de poder-ho fer. Segons jo tinc entès, i crec que se m’ha confirmat, només té opció de compra, no té els terrenys. Aquesta empresa té l’opció de compra amb data, segons tinc entès, 9 de desembre. El dia 18 aquí, en el ple, ja s’havia fet consulta a uns quants veïns que havien dit que no, ja es va fer la permuta en aquests terrenys. I aquests senyors encara no tenen aquest terreny comprat. Evidentment, a veure, això que al·legaves, que era legal, em sorprèn una mica.

Segona: quina valoració té d’equipament el terreny d’Andreu Amat amb el carrer del Nord. És equipament per a escoles? És equipament per què? Perquè hi ha diferents valoracions d’equipaments. A mi m’agradaria que m’ho confirmessis.

I després, a veure, aquí per un cantó s’ha dit que no hi haurà crematori, potser sí. Si és de l’ajuntament potser sí, i llavors podem incidir. A veure, em sembla que ens ho hem de prendre una mica seriosament. El tema del tanatori és important per a tota una sèrie de gent. Aquí, a Esplugues, amb els morts que hi ha normalment, segons anem al tanatori de baix, que hi ha aquí baix, a La Plana, jo sempre que hi he anat, les sales de vetlla no estan plenes. És un tema que les empreses si volen en poden posar un, i nosaltres en això no ens podem ficar, però de fet –de fet– aquí, a Esplugues, que jo sàpiga no hi ha *overbooking*, i no ens calen tanatoris. A veure, si ho preguntem jo crec que va per aquí.

Crec que ens ho hem de prendre una mica seriosament. No es tracta que fem una guerra de veïns, a veure on volem un tanatori. No sabem si tindrà crematori, no sabem res. Prenguem-nos-ho seriosament tots plegats. Fem una reunió amb veïns, busquem potser un altre emplaçament, no sé quin és, però l’oposició i l’equip de govern, junt amb els veïns, hi ha molta gent afectada per aquest tema, i crec que ens ho hem de prendre seriosament. Segons m’ha semblat aquí, en les intervencions, la veritat, m’ha semblat que heu passat molt per sobre de tots plegats. Crec que us ho hauríeu de prendre seriosament, tot són una mica suposicions... No ho sé, prenguem-nos-ho seriosament. És un tema que no ens va bé a una sèrie de gent, i prenguem-nos-ho seriosament, fem una reunió i parlem. Es pot potser trobar una ubicació que no molesti ningú. No es tracta de treure’ns-ho nosaltres i que s’ho carreguin uns altres, perquè si jo no ho vull, crec que un altre tampoc ho voldrà, però prenguem-nos-ho seriosament, perquè dóna la sensació que això ja està fet. No tenim res a fer, farem unes al·legacions, se’ns dirà que no segons per aquí sembla, i

llavors, què fem? Només tenim dret a la *pataleta*? Home, prenguem-nos-ho seriosament, i busquem per a la ciutadania una cosa que ens vagi bé a tots.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, doncs com que hi ha algunes qüestions que han estat formulades a tots els grups i regidors, doncs començaríem... El senyor Pons vol intervenir, o...?”

La senyora alcaldessa:

“Ja estem. Doncs ara sí, acabaria la part que pertoca per part de l'equip de govern el senyor Giner, Enric Giner.”

El senyor Giner:

“Quant a la intervenció del senyor Fernández concretament, sobre el tema dels gats i de la gatera, independientemente de esta comisión que fruto del acuerdo de aprobación de los presupuestos que va a estudiar el tema más a fondo, hay una ley, hay una ley en Cataluña que impide el sacrificio de esos animales. Por tanto, hay que hacer un tratamiento sobre estos animales, y el ayuntamiento ya lo ha hecho y lo esta haciendo y se ha dedicado en los últimos años a esterilizar los gatos. Se trata de que no procreen. Es verdad que el tema de la alimentación es un problema, y por lo tanto esto facilita la procreación en ese sentido. A lo mejor van por delante. Pero hemos aumentado la partida presupuestaria para poder atender con mayor celeridad y mayor número las esterilizaciones.

Es la solución que da la ley, no hay otra en este momento, no hay otra ley, no hay otra posibilidad. La ley no da ninguna salida más a ese tema, más que incidir sobre eso y darle la vuelta, que haya más esterilizaciones que la capacidad de procrear. Es la única solución en este momento.

Por lo que hace referencia al tema de las basuras, habla de la calle Lealtad, seguramente, ¿no? Es una persona que usted sabe que está detectada, que hemos intervenido, que hemos dejado avisos en la escalera, hemos tenido conversaciones con esta persona, y es una persona, claramente incívica. Yo tomo nota de nuevo, porque pensábamos que este comportamiento después de esa intervención se había corregido, sabemos quién es exactamente y hemos incidido, pero si vuelve otra vez a ese tema, volveremos a intervenir otra vez.

Després hi ha algunes intervencions que no sé si realment eren... Amb el senyor Vilalta jo he parlat dues vegades. Una en una reunió conjunta amb la senyora Ibáñez, i després en una reunió conjunta amb el representant dels propietaris de la Benavent i vostè, no? Vam explicar totes les causes que hi havia, no hi ha un tema d'oportunitat sobre la ubicació de la plaça de la Constitució, hi havia l'oposició, ho dic clarament, de tres associacions veïnals, o de propietaris en algun cas també, i per tant, vam intentar buscar una solució que fos, que intentés ser més amable, i al nostre entendre millor amb tothom, i pensàvem que aquesta era una bona ubicació. La resposta de part del veïnat és que no li agrada tampoc aquesta ubicació, i per tant ens trobem una situació que d'alguna manera haurem de reconduir, parlar i veure.

Una de les coses que preocupava era el crematori. Sobre això, si el conveni urbanístic, com que és sobre una permuta d'un terreny municipal, la podem fer condicionada. Això no vol dir que dintre de vint anys, cinc, quatre, tres, vingui una companyia, no sé quina, agafin un altre terreny i diguin: «Vull col·locar un crematori», i el col·loquin, però no en aquest lloc. Això ho podem, urbanísticament, amb un conveni urbanístic, ho podem clarament –clarament– condicionar.

(Veü de fons.)

Bé, la idea era aquesta, vull dir, això és una qüestió que en parlarem, i la regidora Lúdia Morera deia aquest matí si ho faríem, i li dic: «Home, estem disposats a fer-ho.» No contemplem aquesta situació del crematori, encara que diuen que hi ha filtres i no sé quantes coses i tal. Però en qualsevol cas, nosaltres, amb el nostre terreny municipal, a través del conveni, recolliríem la no possibilitat de construcció d'aquest crematori. En qualsevol dels casos, vagi això per endavant.

Després, a les preguntes que ha fet el senyor Vilalta, doncs, també ha parlat del tema que també hem parlat àmpliament, sobre els vehicles, les molèsties, i vam estar parlant d'aquest tema amb vostès àmpliament, i no veiem que això provoqués cap mena d'excés de trànsit ni res d'això. Pensem que és un lloc més adequat, francament, pensàvem que era millor.

Quant al tema del senyor Raventós, que deia... Bé, primer dir-li que jo sí que he parlat amb les monges, i no li diré la conversa que vaig tenir. Vaig parlar amb una monja que no era la priora... Bé, ja li podré dir després la conversa, en tot cas a vostè personalment. Vaig parlar i em vaig oferir a anar a veure les monges, i em va dir: «No fa falta, ja hem parlat per telèfon i per tant ja està.»

Quant al tema de l'aparcament. El tema de l'aparcament que deia vostè: «Bé, clar, vostès el que volen a més és promocionar l'aparcament.» Miri, jo també ho he repetit moltes vegades. Vint vehicles no resolen l'explotació de l'aparcament

en absolut, tenint en compte que a més a més tenim detectat que el 50 per cent més o menys són de fora de la localitat, és gent que ve a treballar i aparca el vehicle al carrer de l'Església. Per tant, vint vehicles no és cap mena de solució per a l'explotació del pàrquing, o sigui, ni ens traurà d'un possible dèficit, ni ens donarà superàvit.

I després, quant a què podem parlar. Bé, vostè ha demanat una reunió, prenem nota d'aquesta reunió i, per tant, farem aquesta reunió amb els grups municipals, no hi ha cap mena de problema.

La senyora Neus Oró i la senyora Laura Benito han fet dues intervencions, no entenc que hagin fet cap pregunta i, per tant, doncs, ja han estat preses en consideració.

Quant a la senyora Carme Diví, ja li he explicat clarament també, vull dir, unes associacions veïnals no veien adient la ubicació, i vam pensar, per evitar conflicte, buscar una que enteníem que era millor. Vostès diuen que no els sembla bé, bé, també ho tenim en compte, i per tant en prenem nota i a partir d'aquí a veure com ho desenvolupem. Sí que és veritat que en qualsevol cas hi ha un dret per fer-ho això, i en aquest cas, si l'empresa vol fer-ho, ho faria a la plaça de la Constitució, perquè és un terreny privat en el qual nosaltres no tenim cap mena de potestat.

Quant al tema de la senyora Carbonell, que deia que ens ho prenguem seriosament. Evidentment que ens ho prenem seriosament. I quant al tema del tanatori i l'opció de compra, no té res a veure. O sigui, nosaltres no entrem en temes de propietat. A veure, nosaltres no anem a investigar si és propietat, si no és propietat, si hi ha una persona que presenta en aquest cas un planejament, una proposta de planejament, l'ajuntament està obligat a tramitar-ho, amb una opció és suficient per tramitar-ho, no entrem en aquest tema. Si després no li paguen al senyor que ha fet l'opció de compra, és un problema civil, privat entre els dos, però no de l'ajuntament, ni afecta la tramitació del futur planejament.

I quant a la qualificació del terreny on estan els magatzems de les brigades, sí, efectivament, és equipament docent. Des de la qualificació que s'ha fet fins ara no s'ha detectat ni abans ni en el futur una necessitat en aquest sentit, i per això, a través del pla especial, podem donar-li un altre ús, que és el que proposem.”